

07. marts 2012

FM 2012/118

I henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg herved følgende forslag til forespørgselsdebat.

Forslag til forespørgselsdebat om status for det kriminalpræventive arbejde i Grønland samt om hvilke foranstaltningstyper der kan bringes i anvendelse.

(Medlem af Inatsisartut Isak Hammond, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Det er overordentligt vigtigt og en udfordring at der på området til stadighed er kriminalpræventive tiltag og en udviklingsrettet indsats, særligt målrettet den yngste generation, således at unge ikke ryger ud i kriminalitet.

Den kriminalitetsforebyggende indsats kræver derfor, at der i videst muligt omfang finder et samarbejde sted mellem forskellige myndigheder og at indsatsen samordnes, især mellem socialvæsenet, skolevæsenet, kriminalforsorgen, politiet, anstaltspersonalet samt forebyggelseskonsulenterne.

Et samarbejde blandt samtlige aktører omkring en afdækning af kriminalitetens årsager er endvidere nødvendig, såfremt man skal komme rigtig godt fra start i det kriminalpræventive arbejde. Opgaven er udfordrende og svær men ikke desto mindre vigtig og spørgsmålet er hvorledes dette kan gribes an?

I forhold til kriminalitetsforebyggelse er der allerede i dag nogle steder via SSPK-samarbejdet, etableret et mere formaliseret samarbejde mellem socialvæsenet, skolevæsenet, politiet og kriminalforsorgen. Ved siden af SSPK-samarbejdet findes herudover andre lokalt forankrede særlige projekter med forskellige præventive formål.

Med baggrund i anbefalinger fra Den grønlandske Retsvæsenkommission er arbejdet i Det Grønlandske Kriminalpræventive Råd (PiSiu) endvidere opstartet i 2010. Det Grønlandske Kriminalpræventive Råd er sammensat af repræsentanter fra Politimesteren i Grønland, Kriminalforsorgen i Grønland, Departementet for Sundhed, Departementet for Sociale Anliggender, KANUKOKA, arbejdsgiverorganisationerne i Grønland og lønmodtagerorganisationerne i Grønland, samt en repræsentant for de frivillige organisationer i Grønland.

Kapitel 61 i Retsplejeloven for Grønland beskriver, at det er Det Grønlandske Kriminalpræventive Råd's opgave, at forebygge kriminalitet ved sikkerhedsfremmende foranstaltninger, ved oplysningsvirksomhed og erfaringsudveksling og ved rådgivning af de lokale SSPK-udvalg.

Til trods for mange aktører som beskæftiger sig med kriminalitetsforebyggelse, er spørgsmålet om der finder en tilstrækkelig opfølgning sted på tiltagene og om der er brug for en forstærket koordineret indsats med henblik på at nå helt ud til de yngste målgrupper? Hvad mener Naalakkersuisut og de øvrige partier herom?

Det er jo en kendsgerning at mange igangværende tiltag kan risikere ikke at blive til noget, fordi de hver især har deres udspring i forskellige departementer og der ikke er nok mandskabsressourcer hertil. Et bedre resultat kunne ellers være opnået gennem en bedre koordination og samarbejde.

Det er også oplagt at tage en debat om de standarder og forhold der burde være i de eksisterende anstaltsbygninger.

Debatten er nødvendig på baggrund af en tidligere udmelding om: "At forholdene i de grønlandske anstalter er yderst kritisable."

Den nuværende samlede anstaltskapacitet i Grønland er på 153 pladser, men ventelisten til afsoning er i dag på omkring 300 personer. Inden for kort tid forventes situationen yderligere forværret, idet ventelisten forventes at vokse til omkring 400 personer inden for blot 2 måneder. Det siger sig selv at denne situation er uholdbar og det er klart at den danske stat snarest bør finde en løsning herpå.

Det er derfor også vigtigt, at vi grundigt formulerer de krav der skal stilles til den danske regering med henblik på løsninger og forbedrende tiltag som også tager hensyn til menneskerettighedsaspekterne.

Inatsisartut samt Naalakkersuisut er endvidere forpligtet til, at tage klar stilling til den danske Justitsministers forslag om ventetidsbenådning af de dømte for at nedbringe de lange ventelister til anstalterne. Skal grønlandsk dømte forbrydere fremover blot benådes for at nedbringe ventelisten til anstalterne?

Med denne sidste forespørgsel er det mit håb at Inatsisartut-debatten afsluttes med et godt resultat til følge.